

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

De tossede Kvindfolk (Lau Lauritzen Sr., DK, 1917)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1506/a (pdf: p. 2–8)

Ns 1506/b (pdf: p. 9–20)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

EN F E S T D A G .

Kine-Farce
af
HARRIET BLOCH.

Pers:

Grosserer Kay Sterch.

Grosserer Frans Søndergaard.

Fru Anemarie Sterch.

Fru Dera Søndergaard.

Kompagnoner.

1. Herreværelse hos Sterchs.

Elegant møbleret Stue pyntet med et Væld af friske Blomster. Herre og Fru Sterch kommer ind Arm i Arm, de er unge og tilsyneladende meget lykkelige for hinanden. Med et meget hemmelighedsfuldt Udtryk i Ansigtet fører den unge Fru Anemarie Manden hen til hans Skrivebord, peger stolt paa en lille flad Pakke og slipper hans Arm. Han aabner intresseret for Fødselsdagsgaven, og tager overvældet et særlig fint Guldur og Kæde frem. Varme Taksigelser. En Pige kommer med en Bunke Breve.

2. Spisestue hos Søndergaards.

Herren og Fruen spiser Frokost. Fruen er i udsøgt Morgen-Negligé. Der hersker den tydeligste Misstemning mellem det unge Ægtepar, ingen af dem møder et Ord. Da han har slugt sin Mad, rejser han sig, skubber brøstigt Stolen paa Plads og siger kort:

Velbekomme. -- Farvel.

Hun bevæger Hovedet en Ubetydelighed, han gaar, og hun spiser krænket videre.

3. Chefskøntoret hos "Sterch & Søndergaard."

Køntoret er tomt. Paa Sterchs Skrivebord staar en mægtig Buket Blomster. Sterch kommer ind, tager Tøjet af og læser Kerttet ved Blomsterne, der staar:

Fra Personalet.

Han smiler, fører Blomsterne op med Ansigtet og sætter sig paa Plads. Et Øjeblik efter arriverer Søndergaard. Han hilser kort, tager Tøjet af og stirrer forundret paa Blomsterne. Endelig gaar der et Lys op

for ham, han gaar hen til Kompagnonen, rækker ham hjerteligt Haanden og siger:

Til Lykke, gamle Dreng. Det havde jeg saamend rent glemt.

Sterch ryster smilende hans Haand og svarer:

Tak i lige Maade. Er det ikke Eders Bryllupsdag i Dag?

Søndergaard rynker anstrengt Panden og roder rundt i sin Hukommelses-kiste, ... saa nikker han med en meget eftærtænksom Mine, og uden nærmere Forklaringer griber han sin Hat og styrter bert. Sterch ser forundret efter ham.

4. Udenfor en Blomsterferretning.

Søndergaard kommer gaaende, han standser og underkaster de udstillede Blomster et kritisk Eftersyn.

5. I Blomsterferretningen.

Søndergaard kommer ind. Han udvælger med Omhu nogle pragtfulde, kostbare Blomster, skriver nogle Linier paa et Kert, forseglor dette og giver Expeditriceen Besked om at besørge dem efter Adressen.

6. Fru Deras Paaklædningsværelse.

Dera sidder foran Spejlet og sætter Haar, da Stuepigen bringer Blomsterne. Meget forbauset tager hun dem frem og aabner Konvelutten spændt paa at se, hvem der sender dem. Hun læser:

"Min kære lille Pige. -

"Jeg er et Bøst, ... jeg har indtil nu ganske glemt Dagen. Lad os
"saa ogsaa glemme den lille Misforstaaelse, der har været imellem
"os de sidste Dage, og lad mig, naar jeg kommer hjem til Middag,
"faa Dit rigtige milde Ansigt at se igen.

"Din Frans.

Hun bider sig beskaemet i Læben, læser atter det lille Brev og tørrer en Angerens Taare bert. Uden at give sig Tid til at fuldende sit Toilette, gaar hun med Haaret nedover Skuldrene og Blomsterne i Haanden.

7. Salen hos Søndergaards.

Dera sidder ved Skrivebordet. Foran hende staar Blomsterne i et højt Glas. Hun skriver:

"Min egen Ven. -

"Tak, -- og mange Gange til Lykke med Dagen. Jeg længes efter Dig
"og venter Dig, saafremt Du paa nogen Maade kan slippe fra Kon-
"teret, til Frokost paa Stankaféen Kl. 12.

"Din egen glomme Pige.

Halvt i Tanker rækker hun efter Kalenderen, der staar foran hende, og herved faar hun Øje paa, at der ud for Dateen staar skrevet:

Kay Sterchs Fødselsdag.

Hun spiller Øjnene op, ... ogsaa dette har hun i sin Fernørmelse glemt.

Hun finder et Visitkort frem, tager to ens Konvelutter, skriver udenpaa

men lægger ved en Fejltagelse Brevet til Sterch i Søndergaards Konvolut o. s. v. Saa lukker hun den, trækker et befriet Suk, ringer paa Stuepigen og giver denne Besked om straks at gaa hen til Kontoret med Brevet til Herren. Saa rejser hun sig og skynder sig ud.

8. Chefskontoret.

Begge Cheferne arbejder. En Kontorlærling aabner Døren ud til Hovedkontoret, og Søndergaards Stuepige kommer ind og afleverer Brevet til sin Herre. Han aabner forventningsfuldt Konvolutten og stirrer ilde berørt paa det tomme Kert med hans Frues trykte Navn, vender og drejer baade Kert og Konvolut for at finde mere, men forgæves. Han nikker utaalmodigt, at Pigen kan gaa, stikker hidsigt Kertet i Lemmen og haandterer sine Sager paa en saa haandfast Maade, at Sterch bestyrtet ser op fra sine Papirer.

9. Entré hos Sterchs.

Stuepigen hjælper sin Frue i Tøjet, hanger Pelsværket om hende og aabner Døren.

10. Fru Søndergaards Daaklædningsværelse.

Dera har pyntet sig festligt, Pigen hjælper hende i Overtøjet.

11. Blomsterferretning.

Dera kommer ind. Hun køber en Buket Blomster, afleverer Kertet med Adresse: Herr Kay Sterch. X-Gade Nr., anmoder Expeditriceen om at sende Blomsterne pr Omg., betaler og gaar.

12. Udenfor en mænds Restaurant.

Fru Dera kommer pr Bil. Hun betaler, ser sig søgende om, konstaterer paa sit Armbandsuhr, at Klokken er præcis 12 og begynder at gaa ventende frem og tilbage.

13. Chefskontoret.

Søndergaard er optaget af Telefonen, da Fru Anemarie Sterch kommer ind. Han bukker og taler videre, hun nikker venligt og gaar hen til sin Ægtefælle. Han rejser sig og tager glad begge hendes Hænder i sine. Hun inviterer ham smilende med ud at spise Frekest, han svarer tøvende:

Jeg har rigtignok grumme daarlig Tid i Dag....

Hun anvender alle sine Overtalelsesgaver. Søndergaard ringer af, han kommer hen og hilser paa Fruen, Sterch gør opmærksom paa, at det ogsaa er Festdag i det Søndergaardske Hjem, hun ønsker til Lykke, og han takker meget syrligt og forsvinder derpaa ud i Hovedkontoret. Hun vender sig atter til Sterch og genoptager Forhandlingerne om Frekest,

i det samme bringer en ung Mand en Buket Blomster ind. Sterch pækker ud og aabner det medfølgende Brev. Med stigende Forundring læser han:

"Min egen Ven. -

"Tak, --og mange Gange til Lykke med Dagen. Jeg længes efter Dig

"og venter Dig, saafremt Du paa nogen Maade kan slippe fra Kon-

"teret, til Frokost paa Stankaféen Kl. 12.

"Din egen slomme Pige.

Han klæder sig tvivlraadigt i Nakken og skæver mistroetig til Hustruen, der intresseret rækker efter Epistlen. Med en smilende Hovedrysten, men ikke ganske rolig ved Situationen rækker han hende den. Da hun har læst de mystiske Ord, spørger hun øhidset, hvem det er fra, han trækker paa Skulderen og svarer, at han ingen Anelse har derom, han kender absolut ingen smaa slomme Piger. Hun troer ham ikke, hendes Mistanke er vakt, og hun brister i Graad, siger hulkende:

Det var altsaa derfor, Du ikke havde Tid til at spise Frokost med mig. --- Skynd Dig endelig hen til den anden, Kløkken er over 12.

Han prøver paa alle mulige og umulige Maader at bevise sin pure Uskyld, men hans Anstrengelser er ganske forgæves. Hun rejser sig majestætisk, trækker sit Slør for Ansigtet og gaar uden et Ord til Afsked ud. Han skynder sig efter hende, men standser foran Døren, trækker ærgerligt paa Skuldren og gaar tilbage til sit Arbejde. Søndergaard kommer tilbage, han sætter sig paa sin Plads, og de er nu bægge lige sure og lige indeklemt arrige at se paa.

14. Udenfor Restauranten.

Fru Dora gaar frysende og venter, men da Kløkken slaar 1, er det ude med hendes Taalmodighed, hun kalder rasende en Bil til og kører bort.

15. Sterchs Søveværelse.

Hele Værelset flyder med Tøj og Toilettsager. Under Taarer og Fortvivlelse pækker Fru Anemarie assisteret af Stuepigen sine Kuffertyer.

16. Salen hos Søndergaards.

Fru Dora kommer ind i Overtøj fulgt af Pigen. Hun tager Hat, Kaabe og Pelsværk af og kaster rasende omkring med de kvestbare Sager. Pigen samler stiltiende op og skæver i Taushed til sin Frue, der øhidset og forfressen stormer op og ned i Værelset. Da Pigen er forsvunden, griber hun Blomsterne, som Manden har sendt, kaster dem paa Gulvet, tramper paa dem og sparker dem foragteligt hen i en Krog. Saa smider hun sig næsegrus i Divanen og brister i en haardt tiltrengt Graad.

17. Herreværelse hos Sterchs.

Fru Anemarie sidder ved Telefonen. Hun ringer op og forlanger under Taarer: Beløfen-Telegram.

18. Chefskenteret.

Søndergaard dikterer til Stenograf, Sterch skriver. Der bliver bragt ham et Telegram. Han river det op og læser:

Jeg rejser hjem til Fader og Moder med Aftenteget. Jeg ønsker ikke at se Dig mere og haaber, at Du endnu er saameget Gentleman, at Du vil respektere dette mit sidste Ønske.

Han knalder Telegrammet i Børdet med et saadant Brag og en saadan Bed, at Søndergaard og Stenografen farer op fra deres Bøsp. Pladser. Søndergaard ser paa Vennens Ansigt, at derrer noget galt, og han sender øjeblikkelig den unge Pige ud af Kænteret. Da de er ene, rækker Sterch ham Telegrammet, finder det mystisk Brev frem og forklarer, hvad det drejer sig om. Søndergaard læser opmærksomt begge Aktstykker igennem, lægger dem foran sig paa Børdet, tager Fru Deras Visitkort frem af sin Tegnebog, placerer det ved Siden af de svrige Papirer. Og pludselig løner han sig tilbage i Stolen, folder Hænderne og begynder at lee saa veldøent, at Sterch med alle Tegn paa Bekymring nærmer sig ham. Endelig kommer Søndergaard saa meget til sig selv, at han kan tale, han peger paa Brevet og Kertet og siger:-

Det er nok min lille slæmme Pige, der har lavet al den Ravage.

Du har faaet det lille Personingsbrev, som jeg har savnet saa

haardt, og her er Visitkortet, som skulde have været med Din Buket

Sterch forstaar, ..men han har ikke Tid til at mere sig, han ser paa sit Uhr, og inden Søndergaard faar Tid til at indvande et Ord, faar han Hat og Frakke i Hovedet og bliver skubbet ud af Døren.

19. Gadeparti.

En Bil kører frem for Kenteret. Søndergaard kommer ud stadig ført af Sterch, de stiger ind og kører bort.

20. Salen hos Søndergaards.

Fru Dora ligger paa Divanen med Ansigtet beret ned i Pudsen. Pludselig løfter hun Hovedet, hendes Øjne er ophevnede og forgrædte. Hun hører Søndergaards Stemme udenfor, springer op og iler i største Hast ind i Sideværelset. De to Herrer kommer i samme Øjeblik, som Laasen smækker. Søndergaard løber frem og tager i Døren, men den er lukket. Han kalder paa hende og parlementerer ivrigt gennem Nøglehullet, Sterch assisterer nervøst med Uret i Haanden. Han knæler fortvivlet ned og raaber ind til hende:

Søde lille Frue,..skynd Dem før Himlens Skyld at tage med os
hen til min Kone.Hun forlanger Skilsmisse og rejser sin Vej,
og det er altsammen Deres Skyld.

Endelig gaar Døren op,og den fergredte lille Frue viser sig meget flev og ulykkelig.Hun kaster sig angerfuldt i Mandens Arme,og han klemmer hende lyksaligt til sit brede Bryst.Sterch staar som paa Glæder,og tilsidst skrider han ind og river dem brutalt fra hinanden. Han ringer egenmægtigt paa Stuepigen,kommanderer Fruens Overtøj frem og giver hende det egenhændigt paa,saa at Hatten sidder skøvt,Polsværket bagvenet e.s.v.,men han er i Øjeblikket høvet over slige Smaating,han halvt slæber,halvt bærer den forfjamskede lille Frue bort fulgt af den leende Ægteemand.

21. Gadeparti.

Bilen holder udenfor Søndergaards Bolig.Sterch kommer slæbende med Fru Dera,han sætter hende ind i Bilen,skubber Søndergaard efter,giver Chauffeuren Besked om at sætte fuld Fart op og springer selv ind.

22.Udenfor Sterchs Bolig.

En Bil holder og venter,da Sterchs Bil kører op.Sterch hjælper den nu fuldt paaklæde Fru Dera ud,og de gaa alle ind.

23.Trappeopgang.

Ned ad Trappen kommer den tæt tilslørede Anemarie fulgt af Stuepigen,der er belæsset med Rejsesøj.Op ad Trappen kommer Sterch og Ægteparret Søndergaard.De mødes,og Sterch spærrer resolut Vejen for sin fertsørnede Viv,kommanderer Pigen retur og slæber med Magt den protesterende Fru Anemarie med sig op.Søndergaards følger leende efter Arm i Arm.

24.Herreverrelse hos Sterchs.

Sterch kommer med sin genstridige Hustru i Pavnen.Han sætter hende fra sig i en Stel og vinker Søndergaards nærmere og giver Fru Dera Ordet.Med begge de skøbnsvangre Kort i Haanden skrifter denne angergivent,Søndergaard nikker sin Sanktion,og Sterch tørrer sin Pande efter den udstaaede Anstrengelse og Sindsbevegelse.Fru Sterchs Opmærksomhed vækkes hurtigt,hun ser op,slaar Sløret tilbage og griber Kortene.Hendes røde fergredte Øjne flakker fra Fru Dera til Sterch og tilbage igen,...hun rejser sig tvende,et lille Smil lyser op i hendes Ansigt,Sterch breder indbydende Armene ud,og hun overgiver sig,

Søndergaard trækker diskret sin Kone med hen til Vinduet.

25. Palmehaveinterieur.

De to Ægtepar i stiveste Galla-sidder ved en splendid Souper.

Søndergaard skænker i Glassene, hæver sit med Damerne og siger:

De smaa slomme Pigers Skaal.

EN FESTDAG.

STK

NR 16

PERS:.

Grosserer Kay Storch. -
Grosserer Frans Søndergaard. { (Kompagnoner. *Rav. alle.*
Fru Anemarie Storch.
Fru Dora-Søndergaard.

;;;;;;;;;;;;;

1. Harrevarrelse hos Storchs.

Paakl.

Pers. Rekv.

Elegant møbleret Stue med et Væld af friske Blomster. Herr og Fru Storch kommer ind Arm i Arm, de er unge og tilsyneladende meget lykkelige for hinanden, Med et meget hammelighedsfuldt Udtryk i Ansigtet fører den unge Frue Anemarie Manden hen til hans Skrivebord peger stolt paa en lille flad Pakke og slipper hans Arm. Han aabner interesseret for Fødselsdagsgaven, og tager overvældet et særligt fint Gulduhr og Kæde frem. Varme Taksigelser. En Pige kommer med en Bunke Breve.

2. Spisestue hos Søndergaards.

Bakkl.

Pers. Rekv.

Herrn og Fruen spise r Frokost. Fruen er i udsøgt Morgen- Neglige.

Der hersker den tydeligste Misstemning mellem det unge Ægtepar, ingen af dem mæler et Ord. Da han har slugt sin Mad, rejser han sig, skupper brøstigt Stolen paa Plads og siger kort

Velbekomme-- Farvel.

Hun bevæger Hovedet med Ubetydelighed, han gaar, og hun spiser krænket videre.

3. Chefskontoret hos" Storch & Søndergaard,"

Paakl.

Oers. 4ekv.

Kontoret er tomt. Paa Storchs Skrivebord staar en magtig Buket Blomster. Storch kommer ind, tager Tøjet af og læser Körtet ved Blomsterne, der staar:

Fra Personalet,

Han smiler fører Blomsterne op for Ansigtet og sætter sig paa Plads. Et Øjeblik arriverer Søndergaard. Han smiler kort, tager Tøjet af og stirrer forundret paa Blomsterne. Endelig gaar der et Lys op for ham, han gaar hen til Kompagnonen, rækker ham hjerteligt Haanden og siger:

Til Lykke, gamle Dreng. Det havde jeg saamænd nær glemt.

Storch ryster smilende hans Haand og svarer:

Tak i lige Maade er det ikke jeres Bryllupsdag i Dag?

Søndergaard rynker anstrengt Panden og roder rundt i sin Hukommelses kiste,.... saa nikker han med en noget eftertænksom Mine, og uden nærmere Folklaringer griber han sin Hat og styrter bort. Storch ser forundret paa ham.

4. Udenfor en Blomsterforretning.

Paakl.

Pers. Rekv.

Søndergaard kommer gaaende, han standser og underkaster de udstillede Blomster et kritisk Eftersyn.

5. I Blomsterforretningen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Søndergaard kommer ind og vælger med Omhu nogle pragtfulde, kostbare Blomster, skriver nogle Linier paa et Kort, forseglor dette og giver Expeditricen Besked om at besørge dem efter Adressen.

6. Fru Doras Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Dora sidder foran Spejlet og setter Haar da Stuepigen bringer Blomsterne, Meget forbavset tager hun dem frem og aabner Konvolutten spændt paa at se hvem der sender dem. Hun læser:

" Min kære lille Pige,-

" Jeg er et Bost,.... jeg har indtil nu ganske glemt Dagen. Lad os

" saa ogsaa glemme den lille Misforstaaelse, der har været imellem

" os de sidste Dage, og lad mig, naar jeg kommer hjem til Middag,

" faa Dit rigtig milde Ansigt at se igen.

" Din Frans.

Hun bider sig beskaemet i Læben, læser atter det lille Brev og tør røre en Angerens Taare bort. Uden at give sig Tid til at fuldende sit Toilette, gaar hun med haaret nedover Skulderen og Blomsterne i Haanden.

7. Salon hos Søndergaards.

Paakl.

Pers. Rekv.

Dora sidder ved Skrivebordet og Blomsterne staar i et stort Glas
hun skriver:

"Min egen Ven.

"Tak, -- og mange Gange til Lykke med Dagen. Jeg længes efter dig og

"venter dig, saafremt du kan paa nogen Maade spille fra Kontoret,

"til Frokost paa Stankafeen. Kl. 12.

Den egen slomme Pige.

Halvt i Tanker rækker hun efter Kalenderen, der staar foran hende
og herved faar hun Øje paa, at der ud for Datoen staar skrevet:

Kay Storchs Fødselsdag.

Hun spiler Øjnene op, ogsaa dette har hun i sin Fornemmelse
glemt. Hun finder et Visitkort frem, tager to ens Konvolutter, skriv
ver ude paa, men lægger ved en Fejltagelse Brevet til Storch i Sør
dergaard & Konvolut o.s.v. Saa lukker hun dem, trækker et befriet
Suk, ringer paa Stuepigen og giver hende Besked om straks at gaa hen
til Kontoret med Brevet til Herren. Saa rejser hun sig og skynder si
sig ud.

8. Chefkontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Begge Cheferne arbejder. En Kontorlærling aabner Døren ud til Hoved
kontoret, og Søndergaars Stuepige kommer ind og afleverer Brevet til
sin Herre. Han aabner forventningsfuld Konvolutten og stirrer ildt
berørt paa det tomme Kort med hans Frues trykt Navn, vender sig og
drejer baade Kort og Konvolut for at finde mere, men forgæves.
Han nikker utaalmodigt, at Pigen kan gaa, stikker hidsigt Kortet i
Lommen og haandterer sine Sager paa en saa Haandfast Maade, at Store
bestyrtet ser op fra sine Papirer.

9. Entré hos Storchs.Paakl.PersR ekv.

Stuepugen hjælper sin Frue i Tøjet, hænger Pelsværket om hende og
aabner Døren.

10. Fru Søndergaards Paaklædningsverelse.Paakl.Pers. Rekv.

Dora har pyntet sig festligt, Pigen hjælper hende i Overtøjet.

11. Blomsterforretning.Paakl.Pers. Rekv.

Dora kommer ind køber en Buket Blomster, afleverer Kortet med Adresse
se: Herr. Kay Storch, X- Gade Nr... anmoder Expediøricen om at sen
de Blomsterne pr. Omg. betaler og gaar.

12. Udenfor en manden Restaurant.Paakl.Pers. Rekv.

Fru Dora kommer pr. Bil. Hun betaler, ser sig søgende om, konstatere
paa sit Armbaandsuhr, at Klokken er præcis 12 og begynder at gaa ven
tende frem og tilbage.

13. Chefkontoret.Paakl.Pers, Rekv.

Søndergaard er optaget af Telefonen. Da Fru Anemarie Storch kommer ind. Han bukker taler videre, hun nikker venligt og gaar hen til sin Egtefælle. Han rejser sig og tager glad begge hendes Hænder i sine. Hun inviterer ham smilende med ud at spise Frokost, han svarer tøvende: Jeg har rigtignok gøsumme daarlig Tid i Dag.....

Hun anvender alle sine Overtalelsesgaver. Søndergaard ringer af, han kommer hen og hilser paa Fruen, Storch gør opmærksom paa, at det ogsaa er Festdag i det Søndergaardske Hjem, hun ønsker til Lykke, og han takker meget og forsvinder derpaa ud i Hovedkontoret. Hun vender sig derpaa til Storch og genoptager Forhandlingerne om Frokost, i det samme bringer en ung Mand en Buket Blomster ind. Storch pakker ^{løser} ~~id~~ og aabner medfølgende Brev. Med stigende Forundring ~~xxx~~ han:

Min egen Ven -

Tak og mange Gange til Lykke med Dagen. Jeg længes efter dig og venter dig saafremt du paa nogen Maade kan slippe fra Kontoret, til Frokost paa Stamkafeen Kl. 12.

Din egen slæmme Pige.

Han klør sig tvivlraadig i Nakken og skøber mistrøstigt paa sin Hustru, der interesseret rækker efter Epistelen. Med en smilende Hovedrysten, men ikke ganske rolig ved Situationen rækker han hende den. Da hun har læst de mystiske Ord, spørger hun ophidset hvem det er fra, han trækker paa Skulderen og svarer, at han ingen Anelse har derom, han kender absolut ingen smaa slæmme Piger. Hun tror ham ikke, hendes Mistanke er vakt, og hun brister i Graad, siger hulkende:

Let var altsaa derfor du ikke havde Tid til at spise Frokost med mig. Skynd dig endelig hen til den anden... Klokken er over 12.

Han prøver alle mulige og umulige Maader at bevise sin pure Uskyldighed, men Hans Anstrengelser er ganske forgæves. Hun rejser sig

majestætisk, trækker sit Slør for Ansigtet og gaar uden et Ord til Af-
 sked ud. Han skynder sig efter hende, men standser i Døren, trækker
 ærgerligt paa Skuldren og gaar tilbage til sit Arbejde. Søndergaard
 kommer tilbage, han sætter sig paa sin Plads, og de er nu begge
 lige sure og lige indeklemt arrige at se paa.

14. Udenfor Restauranten.

Pækl.

Pers. Rekv.

kommer
 Fru Dora gaar ~~frystende~~ og venter, men da Klokken slaar 1, er det ud
 med hendes Taalmodighed, hun kalder rasende en Bil til og kører bort

~~14a~~ - *Herredødsen (dagligdags) Fru Luann ind - sende*
14b - Storcks Sovværelse. *bliver Tjeld af sig, kaster paa sig*

Pækl.

Pers. Rekv.

Hele Værelset flyder med Tøj og Toiletsager. Under tæerer og Fortviv-
kommer Fru Anna Marie ind -
 lelse pakker Fru Anemarie assisteret af Stuepigen sine Kuffertyer.

15a Udenfor Restaurant - Fru Dora er borte af at
~~15b Storcks Sovværelse~~ *sees - gaar sin 1/2*
16. Salon hos Søndergaards.

Pækl.

Pers. Rekv.

Fru Dora kommer ind i Overtøj fulgt af Pigen. Hun tager Hat, Kaabe
 og Pelsmærk af og kaster rasende omkring med de kostbare Sager. Pi-
 gen samler stiltiende op og skæver i Tavshed til sin Fru, der op-
 hidsat og forfrossen stormer ind i Værelset. Da Pigen er forsvun-
 det, griber hun Blomsterne, som Manden har sendt, kaster dem paa
 Gulvet, tramper paa dem og sparkes dem foregteligt hen i en Krog.

Saa smider hun sig næsegrus i Divanen og brister i en haardt til
 trængt Graad.

17. Herrevereelse hos Storchs.

Paakl.

Pers. Rekv.

Fru Anamarie sidder med Telefonen . Hun ringer op og forlanger under
 taarer:

Telefon- Telegram.

18. Chefskontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Søndergaard dikterer til Stenograf, Storch skriver . Der bliver bragt
 ham et Telegram. Han rívar det op og læser:

Jeg rejser hjem til Fader og Moder med Aftentaget. Jeg ønsker ikke at
 se dig mere og haaber, at du er saameget Gentleman, at du vil respek-
 tere dette mit sidste Ønske.

Han knalder Telegrammet i Bordet med et saadant Brag og med en saa-
 dan Ed, at Søndergaard og Telegrafan farer op fra deres resp. Pladser.
 Søndergaard ser paa Vennens Ansigt , at der er noget galt, og han
 sender øjeblikkeligt den unge Pige ud af Kontoret. Da de er ene rækker
 Storch ham Telegrammet, finder det mystiske Brev frem og forklarer,
 hvad det drejer sig om. Søndergaard læser opmærksomt begge Aktstykker
 igennem, lægger dem foran sig paa Bordet, tager Fru Doras Visitkort
 frem af sin Tegnebog, placerer det ved Side af de øvrige Papirer.
 Og pludseligt løner han sig tilbage i Stolen, folder Hænderne og

begynder at le saa voldsomt , at Storch med alle Tegn paa Bekymring normer sig ham. Endelig kommer Søndergaard saa meget til sig selv, at han kan tale, han peger paa Brevet og Kortet og siger:

Det er nok min lille slæmme Pige , der har lavet al den Ravage. Du har faaet det lille Forsoningsbrev, som jeg har savnet saa haardt, og her er Visitkortet, som skulde have været med din Buket.

Storch forstaar..... men han har ikke Tid til at more sig, han ser paa sit Uhr, og inden Søndergaard faar Tid til at indvende et Ord, faar han Hat og Frakke i Hovedeg og bliver skuppet ud af Døren.

19. Gadeparti.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Bil kører frem for Kontoret . Søndergaard kommer ud stadig ført af Storch, de stiger ind og kører bort.

20. Salon hos Søndergaard.

Paakl.

Pers. Rekv.

Fru Dora ligger paa Divanen med Ansigtet boret i Pudsen. Pludselig løfter hun Hovedet, hendes Øjne er ophovnede og forgrædte. Hun hører Søndergaards Stemme udenfor, springer op og iler i største Hast ind i Sideverrelset. De to Herrer kommer ind i samme Øjeblik, som Laasen smækker, Søndergaard løber frem og tager i Døren, men den er lukket. Han kalder paa hende og parlementerer ivrigt gennem Nøglehullet, Storch assisterer nervøst med Uhret i Haanden. Han knæler fortvivlet ned og raaber ind til hende:

20 a Bay Poëse - Agnes Lytton
Lushnesses sig, til at gøre ind

Søde lille Frue, skynd Dem for Himlens Skyld at tage med os hen til min Kone. Hun forlanger Skilsmisse og rejser sin Vej, og det er alt sammen Deres Skyld.

20a - 20B.

Endelig gaaer Døren op og den forgrædte lille Frue viser sig meget flov og ulykkelig . Hun kaster sig angerfuldt i Mandens Arme, og han klemmer hende lykksaligt til sit brede Bryst. Storch staar som paa Gløder, og tilsidst skrider han ind og river dem brutalt fra hinanden. Han ringer egenmæssigt paa Stuepigen, kommanderer Fruens Overtøj frem og giver hende det egenhændigt paa , saa at Hatten sidder skævt, Pelsværket bagvendt o.s.v. men han er i Øjeblikket havet over slige Smaating, han halvt sbeber halvt bærer den forfjamskede lille Frue bort fulgt af den leende Ægtemand.

21. Gadeparti.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bilen holder udenfor Søndergaards Bolig. Storch kommer sløbende med Fru Dora, han sætter hende ind i Bilen, skupper Søndergaard efter, giver Chauffeuren Besked om at sætte fuld Fart op og springer selv ind

22. Udenfor Storchs Bolig.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Bil holder og venter, da Storchs Bil kører frem. Storch hjælper den nu fuldt paaklædte Fru Dora ud , og de gaa alle ind.

23. Trappegang.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ned ad Trappen kommer den tet tilslørede Anamarie fulgt af Stuepigen, der er belæsset med Rejsesøj. Op ad Trappen kommer Storch og Egteparret Søndergaard. De mødes, og Storch sperrer resolut Vejen for sin fortørnede Viv, kommanderer Pigen retur og sløber med Magt den protesterende Fru Anamarie med sig op. Søndergaards følger loende efter, Arm i Arm.

24. Herreværelse hos Storchs.

Paakl.

Pers. Rekv.

Storch kommer med sin genstridige Hustru i Favnen. Han sætter hende fra sig i en Stol. og vinker Søndergaards nærmere og giver Fru Dora Ordet. Med begge de skæbnesvangre Kort i Haanden skrifter denne angergivent, Søndeggaard nikker sin Sanktion, og Storch tørrer sin Pande efter den udstaaende Anstrengelse og Sindsbevægelse, Fru Storchs Opmærksomhed vækkes hurtig, hun ser op, slaar Sløret tilbage og griber Koftene. Hendes røde og forgrædte Øjne flækker fra Fru Dor. til Storch og tilbage igen,.... hun rejser sig tøvende, et lille Smil lyse ser op i hendes Ansigt, Storch bræder indbydende Armene ud, og hun overgiver sig. Søndergaard trækker diskret sin Kone med hen til Vindue et.

25. Palmehaveinterieur.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to Egtepar i stiveste Galla- sidder ved en splendid Souper. Søndergaard skænker i Glassend, hæver sit mod Damerne og siger:

De smaa slomme Pigers Skaal.